

Dieses Werk wurde Ihnen durch die Universitätsbibliothek Rostock zum Download bereitgestellt. Für Fragen und Hinweise wenden Sie sich bitte an: digibib.ub@uni-rostock.de

Johannes Assuerus Ampzing

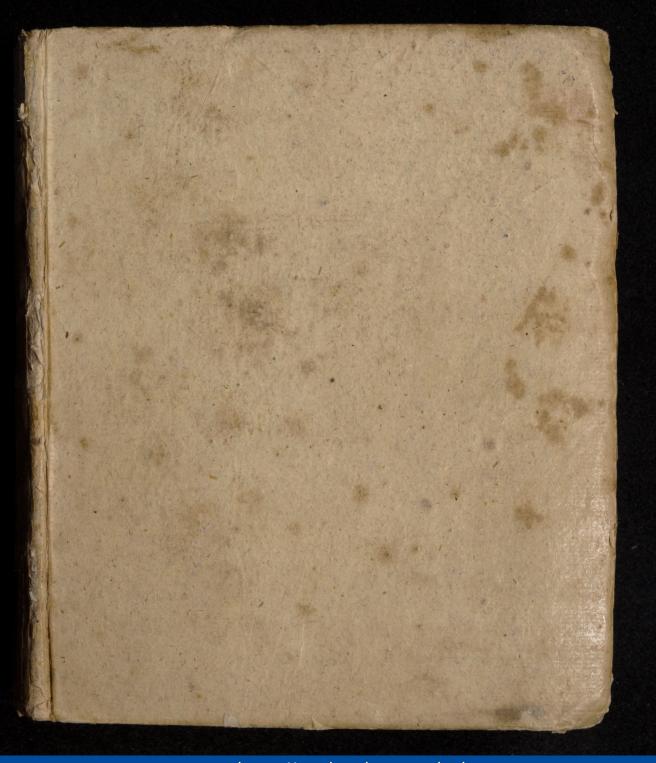
Programma In Solemnem Et Publicam Recitationem Legum Academiæ Rostochiensis

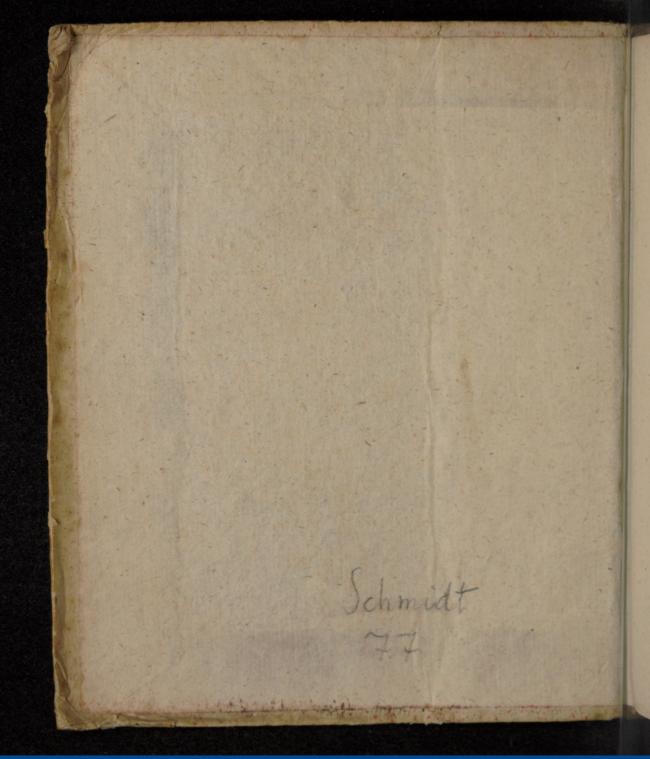
Rostochii: Typis suis exscripsit Joachimus Pedanus, MDCXV

http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1737979608

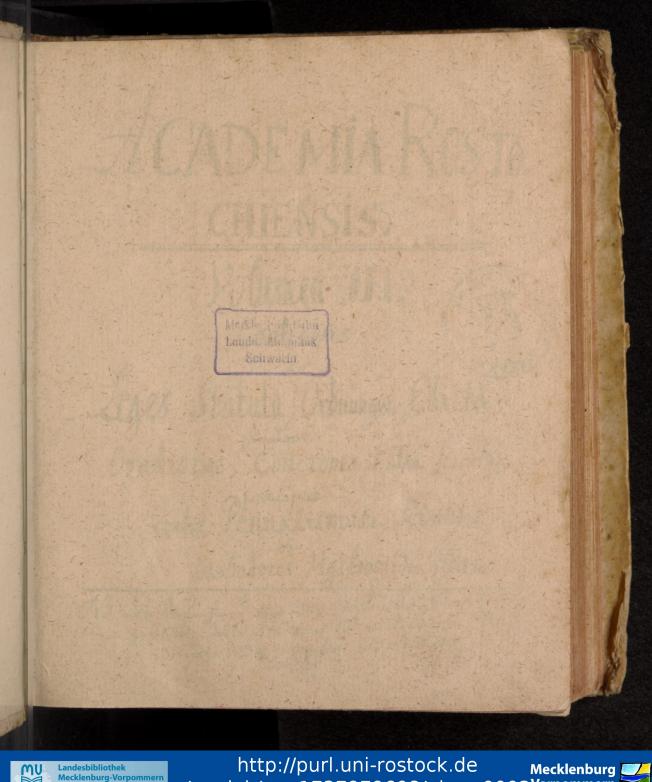
PUBLIC

Druck Freier 8 Zugang

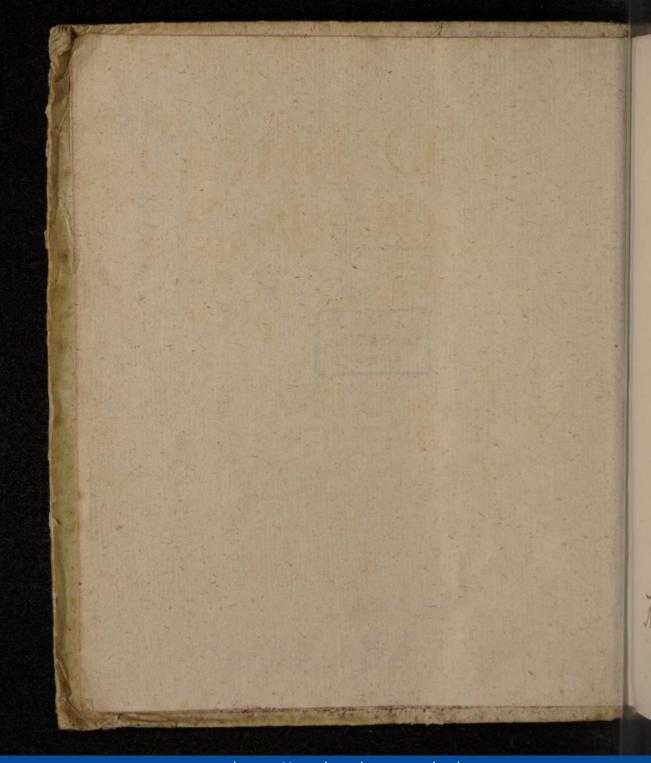

Programma
IN SOLEMNEM ET PUBLICAM RECITATIONEM

LEGUM ACADEMIA ROSTOCHIENSIS.

ROSTOCHII
Typis suis exscripsit Joachimus Pedanus,
ANNO M. DC. XV.

RECTOR

Academiæ Rostochiensis

JOANNES ASSVERUS

Amplingius Transsfulanus,

Med. Doct. & Profess.

Audabili imprimis Majorum nofirorum consvetudine receptum est, ut Leges hujus Academiæ bis qvotannis publice recitentur: tum, ut offici sui qvisq; Academiæ civis admoneatur; tum, ne. qvisqvam harum ignorantiam, possit qvoqvo modo prætexere. Volunt autem Legem (qvæGræ-

cis 16µ6 appellatur) vel à legendo, vel à ugando dictam, tum, quod publice legatur, tum quod omnes & singulos obliget. Que posterior nominis ratio placuit Isidoro. Nec verò audienda est vox tyrannica Vitoldi Lituaniæ Ducis, qui referente Aenea Sylviolib. 4. Com. in res gest. Alphonsi, dicere solitus sit, Plebem Legi: Legem autem Principi subjectă esse oportere. Quanto rectius apud Plut. Archidamus Zeuxidami silius, roganti quinam essent Spartanæ civitatis præsecti: Leges, inquit, ac Legitimi Magistratus:

gra --

graviter nimirum censens, in repub. benè institutà supremam authoritatem esse legibus deferendam, nec velipsi Magistratui licere quicquam contra Leges pub, tentare. Idem affirmavit & Solon, unus de septem Græciæ Sapienribus, referente Stobæo ser. 41. qvando interrogatus, qvo pacto salva posset esse Respublica? respondit, si cives quidem Magistratui obediant, Magistratus autem legibus. Et gvam verum sit, oportere vel ipsum Principem pati legem qvam condidit: suo ipse exemplo testatum facere voluit Manlius ille Torquatus, qvi ut Livius scribit, lib. 8. filium securi percussit, qvod in Samnites contra edictum pugnasset, qvamvis hoste profligato ad suos victoriam re-Refert Eras. ex Plutarcho lib. s. apoph. Antiochum tertium olim civitatibus scripsisse, ut, si qvid per literas juberet fieri, qvod adversaretur legibus: ne curarent, perindeac sipsonescio scriptum esset. enim Principes dum metuunt quosdam offendere, scribunt quæ fieri nollent. Et Acrotatus parentibus quid contra leges petentibus respondisse fertur: Donec essem apud vos, nullam tenebam justitiæ & æqvitatis scientiam: verum ubi me patriæ dedistis, legibusq; subjecistis; conabor his magis obtemperare quam vobis. Non ergo leges, qvod Solon & Anacharsis conquesti sunt, similes esse debent telis Aranearum, qvibus infirmiora qvidem animalcula hæreant, & quas valentiora perrumpant. Leges enim leguntur omnibus, & legibus ligantur omnes.

In lege definienda & inprimis hujus genere constituendo, mirum quantum varient Authores. Alíj rationem vocant, alíj dictamen rationis, alíj praceptionem, alíj constitutionem, alíj regulam & mensuram, alíj conjensum, etc. quorum nullum non defendi potest, pro diversa conside-

A 2 ratio-

ratione rei, quæ sub vocabulo legis continetur: ut mirer quenquam reperiri tam vesanum, qui non res ipsas attendens, sed rerum vocabula; cuiq; vocabulo aliquod genus proximum qværendum centeat. Ridiculum me hercule genus hominum, cui utiq; non elleboro solum, verum etiam nasturtio opus sit. Tullio lex est Aeternum quiddam, quod universum mundum regeret, imperandi prohibendiq; sapientia. Non enim tum demum incepit lex esse, cum scripta est, sed tunc cum orta est. Orta est autem simul cum mente divinà: qvamobrem lex vera atq; princeps, apta ad jubendum & ad vetandum, ratio est recta summi Jovis. Legum aliæ sunt divinæ aliæ humanæ. Divinarum legum rursus alía est moralis, nempe æternumillud, de qvo Tullius loqvitur, humanæ menti inscriptum, alia ceremonialis, alia deniq; politica. Humanarum alia naturalis, quæ ante hominis lapfum ad amussim congruebat cum lege divina morali: alia gentium. tam late se pandens, qu'am late patet universum hominum genus; alia deniq; civilis. Nec placet ulteriùs legum differentias jam hoc loco pertexere.

Jam ad Legis Efficientem, & ad primos legum-Latores seu Inventores quod attinet: de his Isidorum citare placet lib. s. Etymol. Morses, inquit, gentis Hebree primus omnium divinas leges sacris literis explicavit. Phoroneus ex Grecis primus leges judiciag, constituit. Mercurius Trismegistus primus leges Ægyptys tradidit. Solon primus leges Atheniensibus edidit. Licurgus Lacedemonys jura ex Apoüinis authoritate consinxit. Numa Pompilius, qvi Romulo successit in regno, primus Romanis leges edidit. Deinde cum populus seditiosus magistratus ferre non posset: Decreu-viros legibus scribendis creavit, qvi leges ex libris Solonis in Latinum sermonem translatas, duodecim tabulis exposuerunts.

Fulla

Fuerunt antem hi : Appius Claudius, Titus Genutius, Publius Festius, Lucius Veturius, Cajus Julius, Aulus Manlius, Publius Sulpitius, Publius Curiatius, Titius Romulius, & Spurius Posthumius. Qvi qvidem viri post exactos reges, suglatis legibus omnibus que inde usq; ab ipso Romulo latæ fuerant, Athenas missi sunt, ad inclytas Solonis leges petendas, quas Romam reversi decem eburneis tabulis inscripserunt, (numero legum, Legatorum numero respondente) & palam pro Rostris omnibus legendas exposugrunt. Superioribus decem duæ adhuc postea anno sequenti accesserunt, authore Hermodoro Epheso, atq; ita Leges duodecim tabularum, fuerunt appellatæ. Qvi de legum progressu, quo deinceps sensim & paulatim aucla, in immensum tandem oceanum excreverunt, aliqvid exactius cognoscere desiderat: ille Pandectas consulat de Orig. Juris.

Finis legum eftSalus & Tranqvillitas publica dicente Tullio, Salus Civitatis in legibus est. Et pro Cluent. Fundamentum Libertatis, fons equitatis, mens & animus, & consilium & sententia Civitatis posita est in legibus. Qvin & Demostbenes Leges Civitatis animam esse verè dixit. Qvippe fine quibus civitatem emori & interire oporteat:id quod Cicero; de Leg. nescio veriusne elegantiusne affirmavit, quando in hanc sententiam scripsit. Cum dico Legem à me dici: nibil aliud intelligi volo, qu'am imperium, sine quo nec domus ulla, nec civitas, nec gens, nec hominum universum genus stare, nec rerum natura omnis, nec ipse mundus potest. Maria navigare aliqvis vult? vel mercium transportandarum. vel aliarum rerum gerendarum gratia? qvod a piratis tutus liberum æqvor sulcat, qvodq; in portum præfixum. tutus, salvus & illæsus libero obtutu cursum dirigit: id utiq; leges præstant, qvæ durissimis ubiq; supplicijs pira-

A 3

125

tas persegvuntur. Rursum terra aliqvis vult proficisci? utà latronibus & prædonibus liber, tutum iter carpat: utiq; id etiam legibus debetur, qvæ ubivis gentium horrendis judicijs & supplicijs in latrones & prædones animadvertunt. Denig; intra ipsa Civitatis mœnia degere & conversari vult qvispiam? tutus à Sicaris, liberq; à vi o. mni injustà & injuria? certè leges summam illi præstabunt libertatem. Neg; enim sublata libertate leges, neg; rursus sublatis legibus potest esse libertas. Nullis vim, nullis injuriam, nullis impetum fieri patiuntur: unumquemqi in suo gradu suaq; dignitate tuentur. Sunt enim leges velut muri & fundamenta civitatum: in qvibus bonos quam diutissime detinent, malos arcent & civitate prohibent, neq, ad bonos appropinquare sinunt. In his salus bonorum: in his consilia civitatis? in his deniq; pacis præstdia continentur. Nihilboni, tuti, honestive esse posset, si jura cotemnerentur & leges. Qvod stamus ac incedimus qvod edimus & bibimus, qvod dormimus, qvod deniq; secure vitam ducimus: id totum est juris ac legum defensioni tribuendum. Qvæ eqvidem leges nisi slagrantissimas hominum libidines, avaritiam, pervicaciam & crudelitatem cohiberent: non mulieres pudicas, non agros, non domos, non vitam tutam haberemus. Virgines è parentum amplexibus eriperentur: per vias, per vicos, per plateas homines percuterentur, expoliarentur, occiderentur: furum, latronum, ficariorum, parricidarum plena essent omnia. Bonis viris aut nullus esset locus in civitate, aut turpissimis gravissimisq; semperafficerentur Leges sunt que nos à tantis periculis, à tanta atrocitate ignominiaq; tuentur, & qvæ in summo nos otio atq; in summa tranqvillitate cultodiunt, fortunas unicuiqi suas & honorem tuentur, dignitatem asserunt,

vitam denig; corpusq. & animam-conservant. Adde: quod leges non gregem solum sed & regem in officio cotinent, non ipse Legislator imperium legis excutere potest, non Conful, non Rex, non Dictator, non Senator, non deniq; Sacerdos aut Presbyter. Omnes una legum scuticà impelluntur; nullam non animam supremæ legum potestati subjectam esse oportet. Nullius ordinis ratio tam est illex aut exlex, qvin à legibus in ordinem. cogi possit & debeat. Non deest eqvidem qvoddam genus hominum, nescio indoctiusne arrogantiusne, quod cum maxime legibus subjectum esse deberet, legum tamen jugum omne excutere nititur, & suum degrav pro unicalege habet: Verum enimverò utile est & necessarium non Respub, solum sed Ecclesiæ etiam, tam effreni petulantiæ capistrum inýci, ne in pernitiem tandem serpat omnis drugias, & alagias invehat posteris omnibus seculis deplorandam detestandamás.

Plura hîc mihi de legum Effectis, multa etiam de legum Cognatis, ac multo plurima de earundem pugnantibus, & imprimis de miserabili a cia dicenda forent: sed qvis tandem est hominum doctiorum, qvi nesciat integri alicuius thematis sive simplicis sive compositi reqvisitatin gyrum cogi non posse alicujus Intimationis? Itaq; sinem hîc facio de legibus in genere dicendi, & ad speciem accedens, significo diem crastinum legibus hujus nostræ Academiæ publice prælegendis dictum esse. Qvarum, nescio ordinemne prædicare magis debeam, an materiam. Ita enim a Majoribus nostris ad sacrum Decalogum sunt accommodatæ, aut qvod verius dixerim, exiptius sacri Decalogi sontibus sunt deductæ & derivatæ, ut sacri Decalogi sontibus sunt deductæ & derivatæ, ut sacri Decalogi qvædam veluti Expositio dici mereantur. Recitabuntur autem hora ante meridiem nona in

Audi-

Auditorio magno: ad quas audiendas omnes omnium ordinum Academiæ nostræ cives tum pro authoritate cohortor, tum amice & peramanter invito. Adeste ergo reverendi, clarissimi, doctissimiq; Dnn. Profestores, aliq; Doctores, Theologi, Jurisconsulti, Medici, Philosophi, Lingvarum & artium Doctores, amici & collegæ amanter colendi. Adeste Ecclesiarum & divini verbi Admininistri, artiumq; liberalium Magistri. Adeste deniq; nobibiles, generosi, doctissimi & ornatissimi Juvenes, qvotquot itudiorum gratia hanc urbem incolitis, & sceptra hujus Academiæ reverenter agnoscitis. Léges nostras publice recitari, attentis auribus audite: easdem obsequentibus mentium tabulis insculpite; tum deniq; ad earundem præscriptum mores, vitamý; omnem vestram conformare, eqvidem hoc agite. PP. sub sigillo Rectoratus nostri, 31, Marth 1615.

